

מסורת הש"ס

בול לו: **מספרם** כרביים והמספּה.
 עלו מעמָן לחורו והמשיך מיעוט של
 המשיכה והיונו לפי חשבון דמיונית
 של דרך המשיכה אלל אס כן היו שם
 עשרים סאין: **מכלל דרנגן** כו'.
 כלומר
 מדקאמרת מחנ"י רבי אליעזר בן
 יעקב עזב ולא נקטן ומחנ"י לקולא
 דבשנא דקולא נקט לה דמחנ"י קאי
 המאזנין פוסלין אלא לפי חשבון שו'
 מכלל דרנגן לחומרת פליגי: **אלא**
הא דרי אלא רבין ואמר שאוב
המשיכו כולה כרס. שאפילו כו'
 המקום ממס שאובין דרך המספּה
 כשר לא רבי אליעזר ולא רבנן: **אלא**
אמר רב פסא. רבנן לקולא פליגי **אלא**
רבי אחא רבין קריא ומחנ"י לאו
 דמי החיבור דחומרא ר"ל אליעזר הוא

חשבון כלים י"ו ויוסף בן חוני (היא):
שנפלו למקוה. מן הכלי לתוך המקוה
יח' (בהמשכה: כב' או כג' כלים. שנפל
לגו שלם מכל כלי פסול אבל מד'
או ה' כלים דאין לגו שלם נופל כאחד
לא פסוליהו ולפי חשבון דמתני' נמי

בשעה נתחן חסד נפשו מי חסותה
אלמא בעינן מים ברישא דלי מים
בסוף לא הוו מי חסותה דהא בשעת
נתחן אפר לא נעשו מי חסותה דלא
היו שם מים: דלא כר"ם דלרש"י
הקדים אפר למים כשר: דפניא. גבי
סוטה הקדים עפר שבקרקע למים
ככלי פסול (א) (ב) ו': ואמרין מאי
טעמיה דר"ם דקבי. גבי מי חסותה

עפר מה בקוטה עפר על המים
כדכתיב (נמדנר ה) ומן העפר אשר
יהיה וגו' אף כאלן נא עפר ע"ג מים
וזה היא הכשר מנחותה לכתחילה: ומה

חטאת מנול. אלמא סבירא ליה לר"ש
דמי חטאת הקדים עפר למים כשר:
וכסיב מים חיים אל כלי. דמשמע
דהמים יהיו נתונים אל כלי ולא אל
העפר דאל כלי משמע עפר ברישא

ואלו (ג) למימרא דאס הקדים עפר כשר
מן העפר (ד) למים יערכם חלצננו ופה
ומאס רישא דרשא ודקא. דבר קודם
אל כל להכי אחא שמהא חוזה כנלי
כנלי וז (ה) אכלא וז יתן למון המניין
וז מנינו ככל מקום. כגון כסותה עפר
לכדו (ו) וזו למעלה דכולי עלמא
מביא וזן העפר וגו' אף כאן מבשר
דקרא לגופיה ורישא לדרשא לערבן:
עושה בים דקדש. כל ארבע השמות
וז נחשוו דעפר בית הפרס מטמאין:
שלא
דאחא לשמעין דריבא דיש במקוה
מקוה כולוה שאז ע"י המהשכא דפי'
במקוה ב"א סא מים כשרים מותר
דיבא דפי' דרמסנת מקוואות שבתאי
נא כשר וגראה דקתי שמתעברו עד
א המהשכא:
ולפי חשבון דקתי מתני' הכי קאמר
דיטעו שלמה אכל אס נפלו הג' לוגין
אזין אל המקוה לנקומו שטעלין אותן
שטפל מן הדלי לחוזה וזהו להו שם

י"ל דלמנזיה בעינן מים תחינה ואח"כ
המים ומש"ה אחיה גזירה שוה:

שהשאיבה מטהרת בכרייה
לל דרבנן סברי דכרבייה
לא א"ר [6] רבי אתא רבין א"ר
שהמשיכה כולה מטורה מני
אליעזר אלא אמר לו [7] יסברה
ויוסף בן חוני היא [8] דתניא
מים שאובין שנפלו לו למים
כלים ואפי' בארבעה וחמשה
ת המקוה ויוסף בן חוני אומר
כלים [9] פוסל את המקוה
ה אין פוסלין את המקוה ואין
ישה מי חטאת כו': מאן תנא
דאבא אמר ר' יוחנן דלא
תניא יהקדים עפר למים פסול
שיר מאי טעמא דר"ש דכתיב
מעפר שרפת החטאת [10] ונתן
ותניא רבי שמעון אומר וכי
לא אפר הוא שינה הכתוב
ליכנו גזירה שוה נאמר כאן
עפר מה להלן עפר ע"ג
עפר על גבי המים ומה כאן
מים כשר אף [11] כאן הקדים
והכא [12] מגול תרי קראי כתיבי
למא אפר ברישא והדר כתיב
עלי [13] הא כיצד רצה [14] עפר
למעלה ותנא דידן מאי טעמא
יפיה דקרא' דקא ונתן עליו
דארמת סיפיה דקא דקא
וקא [15] לא מצית אמרת מה
מקום מכשיר למעלה אף כאן
ואין בית הפרס עושה
כו': מתניתין דלא כרבי
רבי אליעזר אומר בית
ת הפרס [16] ורבנן עד כמה כי
אמר ר"ל אמר ר"ש בר אבא
שלש

צויר שמקור ונבסוף קצבו יורד למקור
 וקוה בארבעה וחמשה ב"ס אין א"ס
 מכלים לפי חשבון הלוגין שפוסלן המק
 הלכה כיוסף בר חוני לפיכך נראה כש
 נשמיר קלח מן הראשונים במקור ואל
 פלו ג' לוגין משלשה כלים ויש מחמירי
 ועלה. וא"כ א"כ גירה שזה למאי את
 נקדקע המשכן יקח הכהן ונתן

עד לימא חסיע
 ות טובלין דברין
 שזאין טעילה
 שזאין ינייה ולי
 מטהרת צרכייה
 ס אס כן מצינו
 המהשקיע וע"ק
 מחלוקות פ"ו
 ע"ס טאה ויחמון
 מנאלה ככתף ויטון
 מחמון כ" טאה
 ע"י המהשה בלא
 ויטון עטליין אפילו
 כ" הו טטור
 כ" מנא ויחמון (מ"ד)
 שזאין שנהעברו
 מעלות המערה
 שער אס רוב מן
 למטה פסול
 עד טאה יגיעו
 למטה לי נהעברו
 לגלגל שברין ע"י
 שזאל שקיבל
 יסיעהו כולה טטורה
 (פ"ד) [ח"כ] מי
 ויטאה מיתלאל
 יר הו מילתא
 דלענין יירוי
 ההשקר וכן משמע
 דבר אחרי ששחזר
 ו"ו ליגין מ"ס
 נהעברו שמהעברו
 למתקוה לא פסלי
 רבי יוחנן שאזיה
 ויטאטטורוי
 דמנא משעת דלית
 הני תרי מילי
 קן עיקב ומיתלאל
 נגעי אהדידי
 מיתוקמא טורה

(ט) שנינו למקוה לאפוקי היבא
 דר בשנים ושלשה כלים מוכיים את
 זבין פוסלין את המקוה אלף א"כ נפלו
 (מ) פסלי ופסק ה"ר אברהם בר דוד
 מים אחרים תחמיהו אין לחוש אפי' א
 שאזין אפי' אין לחוש דמקמחא לא
 א כיצד רצה עפר בטטה רצה עפר
 וס (במדבר ה) ומן העפר אשר יה

באת הנו"ש אלא ללמד משה דאלו משה מוטעו
עלה וטעה משה לומר דאינו מעבד: ו' עליו מ"ס חיים
יא ורובן סבר חיים אל כלי דוקא ונחן עליו לערבן הוא
מכשיר למעלה אף באן מכשיר למעלה: ע' לך וישא דקרא
לאו דוקא הוא אלא גו"ש כדקראמ לעיל ואמר באן עמר
העומר ע"י: ע' דקראמ ויחזיקו ויחזיקו א"י ויחזיקו ע"י דקראמ

רבינו גרשום

[illegible]

דקתני אימתי בזה

ואין מים
בד' וה' פעמים
מים שנתיכו ונחלי
יותר מג' לוגין מ
הן חששא דפי':
עשר כדמתיב נח

[illegible]